

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 17. Ex eo, quòd ait Centurio, consunditur Iuliani Apostatæ blasphemia; pariter S. Ioannes Euangelista verus B. Virginis filius esse declaratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

§. 17. Ex eo, quod sit Centurio, confunditur Iuliani Apostatae blasphemiam; pariter S. Ioannes Euangelista verus B. Virginis filius esse declaratur.

47
In cap. 9.
Matth.

Hinc D. Hieronym. deducit responsonem blasphemiam (melius dixerit) infamiam Imperatoris Iuliani Apostatae, qui vt impius ridet ea, quae SS. Euangelista dixerunt, quod ad vocem Christi vocem duo hi fratres Petrus & Andreas, relicti rebus, & nauibus, ex quibus omnis victus eorum ratio pendebat, secuti sunt Redemptorem. Item & alij duo germani Ioannes & Iacobus. Adde & D. Matthaeum, qui sedens ad telonium, & cambiorum mensam relicti Maris, & ceteris omnibus Christum secutus est ad vocem vocantis verbum:

Matth. 9.

Sequere me. Qui fieri potuit? Obicit hic Apostata. An tam facile cuiuslibet est, omnia relinquere & quos ante oculos habebat saccos pecuniarum referos? Et haec illi agant ad vocem hominis cuiusdam pauperis, & incogniti? Aut id quod dicunt, mendacium est: aut ipsi de nimia leuitate merito reprehenduntur. O virorum stultissime, quam parum nota tibi est vocis diuinae potentia. Hoc scito, illam solam sufficere ad operandum, & agendum quilibet in caelis, terra, mari, aëre, & cordibus hominum: David enim iam ante dixerat: *Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia. Vox Domini confringens cedros.* Et qui vnico suo verbo de se pulchris suscitare potuit mortuos, & alium quadriduannum in monumento iam scitidum, non posset educere Matthaeum Publicanum de telonio, & Petrum ac Andream de mari? praeter te dubitat nemo.

Psal. 28.4.

Ex hoc fundamento eliciam declarationem cuiusdam difficultatis in honorem S. Ioannis Euangelistae, quem Christus iam morti proximus, ad talem voluit euehere gloriae gradum, vt Virginis purissimae, caelorum Reginae esset filius, & ipsa eius mater. Non male quadrat huic historiae nostrae, in qua ponderat D. Chrysostomus quam debuerit fidelis fuisse hic seruus Centurioni, cum eum Dominus eius tanti fecerit, vt dicat D. Lucas: *Erat illi pretiosus.* Et tam le-

Mo. 22 in
Imperf.

Luc. 7.2.

dula diligentia eius salutem procurauerit. Dum Spiritus S. expendit, quanti momenti sit suo Principi seruus fidelis, dicit, nihil ei posse dignum conferri, & consilium dat, quod ex eo quod talis sit, non semel repetit. *Si est tibi ser-*

uus fidelis, si tibi quasi coequalis, & sit tibi dilectus, quasi anima tua, non inopem eum relinuas. Eccl. 7. sed quasi fratrem in omnibus tracta. Eius tibi

seruus fidelis? Noueris rem esse magnam, & plus a quo esse eum tractes quasi tibi coequallem, & vt vitam tuam illum diligas: & dum hinc morte discesseris, non inopem eum relin-

quas: testamentum ei condé opulentum, & te eum magni facere, patrifiat, quasi tibi germanus exlisset frater. Hoc optimo modo Christus adimpleuit in S. Ioanne: fuit hic illi seruus fidelissimus, eum nec quidem cruci affixum & morientem deseruit, quando ceteri omnes terga verterunt, ipse verò tum temporis securus, constans permansit & immobilis, vt ne quidem ad temporis punctum eum hostes Christi potuerint auellere. *Vidit discipulum stantem.* Tan-

tam in eo Christus aduertens fidelitatem, tanto eum amore profectus est, vt se nomine dilecti poterit honorare. *Hic est discipulus ille, quem Iohannes diligebat Iesus.* Et in fine, ac mortis hora extre-

ma ei delegat ditissimum testamentum quale inter omnes creaturas melius nullus habet, imò nec tam bonum, & quidem tale, vt, ei hoc conscribens, eum aliquo modo tractet, vt sibi aequallem, & proprium fratrem. *Quasi fratrem in omnibus eum tracta, & sit tibi quasi coequalis.* Legatum hoc est purissima virgo Maria, & ei modo tali datur, vt eum eo, & per illud Ioannem faciat suum fratrem: eum ei hoc praestet, vt sit propriae suae matris filius: dum matri ait: *Ecce filius tuus.* Hic oritur difficultas. *Die qua-*

so, quâ ratione sanctissima Virgo Mater est Ioannis? quâ ratione, ipse Filius eius est? An forsan tantum verbotenus, quemadmodum in

Aegypto Rex Pharaon Ioseph fratrem suum cognominavit? An sit, quia sic eum dicit, vt Da-

uid ait & alias declarauimus: *Numquid non verbum est?* An verò sic sit in rei veritate, & vt re-

liter & substantialiter Virgo immaculata mater sit D. Ioannis, & ipse verò Filius eius? Si D.

Ioannes verò sit Filius Mariae, eriget relatio realis ad illam, vt ad matrem. Et sicut docet Philosophus, relatio filiationis, & maternitatis fundatur in vera generatione.

Sic igitur interrogo? Num Virgo sanctissima verè generauerit D. Ioannem? num illum concepit? num peperit? num hic natus ex illa? In quo ergo fundantur istae relationes filiationis & maternitatis? Ex alia parte patet illum honorem, quo Ioannem Christus exaltravit, solis in verbis non consistere, vt solum verbotenus sit Ioannes filius Virginis, & ipsa eius mater. Cum

igitur

igitur Christus hoc dixerit, verum erit, est enim ipse prima veritas, à quo longè est omne mendacium, quâ ratione igitur hoc est factum. In quo fundatur ista filiatio? Respondeo, in suo diuino verbo tam efficaci, vt illud solum sufficiat, vt in rei veritate sit, quod ipse dicit. Ipse nobis Christus præcepit, vt Deum, Patrem nostrum *Mat. 6.9.* nominemus, dicamusque: *Pater noster.* Et illum, vt primogenitum fratrem nostrum habeamus. *Primogenitus in multis fratribus.* Quomodo Deus Pater noster est? Num quia nos creauit: Eadem ratione creauit & equum, & leonem, & pisces, & omnia quæ esse habent. Num igitur Pater est solo nomine? Minime: sed quod sic fit in rei veritate: *Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, vt Filij Dei nominemur & simus.* Non ei nihil in solo verbo, esse Filium Dei, ait D. Ioannes, sed realiter & verissime tales sumus per Dei gratiam. *Nominemur & simus.* Quomodo ergo hoc fit? Per quam generationem? Respondet Diuus Petrus quadam altissimæ Theologiæ sententia. *Renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per Verbum Dei.* Verissime producti & nati sumus ex Adam, veram tamen eadem ratione renati ex Deo. *Renati.* Et quomodo? *Per verbum Dei.* Attende hic principium, & semen huius generationis. Ait Christus Nicodemo: *Operet vos nasci de nouo. Quomodo possunt hæc fieri? Per Verbum Dei.* Quod dicitur in Baptismo: Hoc est illud semen de quo Christus. *Semen est verbum Dei.* Semen non corruptibile sed incorruptibile. Dixerat enim iam ante Propheta, teste D. Petro: *Verbum Domini nostri, manet in æternum.* Est hoc verbum semen tam potens, vt in mundi primordio, seminatum in nihil, produxerit cælos, & seminatum in tenebris eduxerit lucem, & seminatum in cælis genuerit sydera, in terra plantas, in aqua pisces & aues; quia: *Ipse dixit & facta sunt, ipse mandauit & creata sunt.* Et postquam Deus factus homo, seminatum in lepra eduxit mundiciem, & in mortuo vitam, & in iam foetenti resurrectionem, seminatum in aqua, vinum, & in vino sanguinem, & in pane suum verum corpus. Ita etiam seminatum in D. Virginis pectore, & in Ioanne filio Zebedæi generauit in illa veram maternitatem, ex qua realiter dicitur & sit mater Ioannis, & in ipso mysteriosam filiationem, vt secundum veritatem dicitur Ioannes est filius Virginis, & hoc paulo ante diximus cum D. Paulo: *Locuti omnia verbo*

lib. 1.3. virtute sua.
lib. 4. de Hieron. Bap. de Lan. 2a, Tom. 1.

D. Cyrill. b. asserunt venerabilis Sacramenti veritatem, & iisdem verbis vt possumus in hoc *Catech. mystico.* Ergo sermo Christi consicit hoc Sacra. s. mysterium. *Quis sermo Christi? Nempe is quo facta sunt omnia.* *Iussit Deus & factum est calidum; Iussit Dominus, & facta est terra; Iussit Dominus, & facta sunt maria; Iussit Dominus, & omnis creatura generata est.* *Vides quam operatorius sit sermo Christi? Sit tanta ergo vis est in sermone Domini Iesu, vt incipienti esse qua non erant, quanto magis operatorius est, vt sint qua erant, & in aliud commutentur?* Operatorium est verbum Christi, eius dicere, agere est. Cum illo igitur fecit, vt Ioannes esset Virginis filius & ipsa eius mater, hinc per consequens D. Ioannes factus est particularis frater ipsius Christi. Nos vero eius fratres sumus in patre, & qui est solus eius pater per naturam, noster realiter per gratiam. Verum solus D. Ioannes est etiam, ex matre singulari quadam & admirabili filiatione, quâ diuino suo verbo eum R. Virginis creauit filium, & ipsam, eius matrem. Et si realiter illum ea conciperet ac produceret, non maiori affectu illum amaret, aut vt filium suum consideraret, aut diligentiori cura nutrireret. Omnia hæc facta sunt efficaci suo verbo, operatorio eius quod dicit. En tibi efficaciam verbi Christi, quam (teste D. Petr. Chrysol.) detexit uolter Centurio his verbis: *Tantum dic verbo.*

§. 18. Virtutem Diuini verbi intellexit Centurio, vt alter Abramam. *Opride rem suam egit recusando, & Zachæus admittendo: nos vero utrumque imitemur.*

Quis huius Centurionis filium tam eminentem non admiretur, interrogat D. Petr. Chrysol. vt diuini verbi vim caperet, cuius via vox curandis quibuslibet infirmitatibus sit sufficiens, & reparare valeat damna, & fugare aduersa, & exterminare mortes. Intellexit hic miles id, quod Dauid dixerat, licet eum non legisset, hoc quod ipsi non capiebant, qui eius Psalmos semper habebant præmanibus: *Misit verbum suum, & saluauit eos; Psal. 106. & eripuit eos de interitionibus eorum.* Longo intervallo fidem præcurrit Iudæorum, qui cum captiui & extortæ in Babylonia detinerentur, lassati, & laboribus nimis afflicti, nec vllas perciperent ex parte Dei militum copias, vt eos in pristinam vendicarent libertatem & ex tam perdura eriperent seruitute, de diuina desperant, tunt,

D. Petr. Chrysol. detexit uolter Centurio his verbis: *Tantum dic verbo.*

44 I. Fides Centurionis commendatur. Psal. 106.

